

A Magvet? Kiadó Könyvklubja - VS

2011 június 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Vannak szerz?k, akik ikonná válnak az olvasóik számára, akiknek keressük a könyveit, ha megjelenik t?lük valami, azonnal le akarunk rá csapni, és nekem Rakovszky ilyen.

Ráadásul elég volt egy regény, *A kígyó árnyéka*, hogy ezt az érdekl?dést érezzem a könyvei iránt. Az új regénye akkor is érdekelt volna, ha nem ilyen izgalmas témát választ: Vay Saroltát, az elmúlt századfordulón élt grófn?t, aki

saját magát férfinak tartotta, férfiként élt, n?kkel került szerelmi kapcsolatba, még meg is n?sült... nem mellesleg újságíró és költ? is volt. Sándor néven természetesen.

Az ? igaz tényeken alapuló története ez a könyv, amely, úgy t?nik, az olvasóknak és a kritikusoknak eddig inkább csalódást okozott. Én is jobbat vártam, izgalmasabbat, színesebbet, századfordulósabbat, ha úgy tetszik. Rakovszky pedig monodramát írt, szinte az egész könyvet VS naplója és visszaemlékezése teszi ki, és csak azt látjuk a világból, amit ? lát, az pedig nem sok. Mindenekel?tt a négy rajongásig szeretett szerelme: egy nevel?intézetben megismert angol leány, egy színészn?, egy vidéki úr kalandvagyó lánya és egy német tanítókisasszony.

Az igazán fontos probléma azonban az identitáskeresés és VS jellemrajza, valakié, aki egész életében arra szeretne választ kapni, hogy ki és mi ?, mindenben és mindenkiben a tükröt keresi (ez a regényt átszöv? f? motívum), amelyben megláthatná a saját valódi arcát. Vay Sándorét, aki bátran, férfiként él, aki kijelenti, hogy ? nem az akar lenni, akiért átkelnek a Duna jegén, hanem aki átkel! Aki azonban Sarolta módjára összeomlik és zokog a megpróbáltatások közepette, és aki szintén kevésbé férfias módon folyamatosan hagyja, hogy rászedjék és elcsalják a pénzét... a könyv vége felé volt, amikor azt mondtam, ez már nem lehet igaz, ennyire ostobán önsorsrontó nem lehet valaki...

A túlfeszült hűt azonban a végén elernyed, VS, akárki is legyen, a regény végén szembe tud nézni magával az ikerjelenetben (amelynek ellenkez? el?jel? párját önvallomása elején olvashatjuk), maga választotta sorsával, amely szükségképpen kudarchoz vezetett, és még azzal is, hogy lehetett volna másképp is akár. Szép ez a befejezés, és még szebb a Vay Sándor nevében, de nem az ? írói eszközeivel írt záróvers.

A könyv megrendelhet? a következő címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139401504>

Rakovszky Zsuzsa: VS

könyvmolyok

Ajánló